

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Den 8. november sidste år var hele FN's Sikkerhedsråd enig. Var Saddam Hussein en mindre trussel eller en større trussel den 8. november, end han er i dag? Jeg tror ikke, der er nogen forskel.

Hvem er det, der har splittet verdenssamfundet, hvad er det, der er sket siden den 8. november? Ja, det er jo, at den amerikanske præsident har mistet tålmodigheden og sagt; at nu er nok nok sammen med Storbritanniens premierminister og den spanske premierminister.

Og det er jo det, der er så forfærdeligt i situationen, at det så udløser, at verdenssamfundet bliver splittet på det.

Hvad var alternativet? Jeg vil gerne bede fru Pia Christmas-Møller bare reflektere over det, der var alternativet. Det var jo, at man sagde o.k., så binder vi hinanden på, at når Blix kommer tilbage og siger, nu kan vi ikke komme videre, ligesom hans forgænger gjorde det i 1998 – hvorfor har Danmark ikke lagt de lodder i vægtskålen for det synspunkt at blive og blive ved? – så kunne man vælge at sige, o.k., så vælger I det, men så går vi ikke med, for vi er uden for folkeretten.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Pia Christmas-Møller fastholder, at det er en lovlig krig, selv om det synspunkt ikke har kunnet få støtte af andre end et mindretal af verdenssamfundet.

Så spurgte jeg hende også: Hvad så, hvis krigen nu slutter, skal det så være FN, der skal genopbygge Irak og sørge for, at der bliver demokrati? Det har Bush ikke villet give løfte om. Amerikanerne har tiltænkt FN en mindre betydelig rolle, det er helt åbenlyst.

Har den danske regering, har Det Konservative Folkeparti stillet krav til USA om, at det er FN, der skal ind på banen og ordne genopbygningen, således at det bliver på et klart FN-mandat, og således at det kan føre frem mod demokrati, eller har man overladt bestyrelsen af Irak til en kommende amerikansk militærregering? Hvis man har det og man har spillet FN ud af banen også efterfølgende, så ligger verdensorganisationen i ruiner. Det må fru Pia Christmas-Møller da medgive mig.

Har man stillet nogen som helst krav til USA?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Heldigvis er Danmark et lille land, og heldigvis er det ikke så forfærdeligt vigtigt, hvad vi gør, for det er faktisk ret forfærdeligt, at et så respekteret folketingsmedlem som fru Pia Christmas-Møller bruger en, havde jeg nær sagt, cowboyargumentation her og går op og siger, at vi smyger os uden om det centrale, at Saddam Hussein skal afvæbnes.

Jamen det er der da enighed om. Det, som så det store flertal i FN's Sikkerhedsråd siger, er, at det stadig væk er muligt at arbejde med andre midler end krig. Og så kommer Det Konservative Folkeparti med udenrigsministeren og fru Pia Christmas-Møller i spidsen og siger: Nu drejer det sig om handlekraft, og de, der ikke er handlekraftige, accepterer Saddam Hussein, de er bare passive.

Kl. 16.35

Det er cowboysvaret på FN, og jeg er faktisk meget rystet over det, for jeg havde egentlig troet, at det, vi kunne forvente dér, er at sige, nej, her gælder altså folkeretten, og så længe den retsskabende faktor, nemlig Sikkerhedsrådet, med 11 stemmer mod 4 – selv om det ikke kom til en afstemning, ved vi jo godt, at det er der, den ligger – siger, at der endnu ikke er grund til at gå i krig, så er det et brud på retten, når vi gør det alligevel, og derfor er det altså ret forfærdeligt, at vi skal høre det fra Det Konservative Folkeparti.

Første næstformand (Svend Auken):

Så er det fru Pia Christmas-Møller, og efter hendes svar er det hr. Per Kaalund og hr. Jann Sjørnsen, og så tror jeg, at vi kan komme videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Til fru Margrete Auken: Det nytter ikke. Efter vores opfattelse er der ikke tale om et brud på folkeretten, og vi har et meget præcist notat fra Udenrigsministeriets folkeretseksperter, og det henholder vi os til.

Må jeg til hr. Frank Jensen sige: Jeg kan ikke forstå, hvad der er hr. Frank Jensens egentlige ærinde med at forsøge at fremstille situationen, som om der var et alternativ bestående i, at bare man gav nogle få uger mere til våbeninspektorerne, så ville man kunne få et enigt Sikkerhedsråd bag en militær afvæbning af Saddam Hussein.